

Opublikowano dnia 30 lipca 1955 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 37676

Kl. 80 b, 5/01

Biuro Projektów i Studiów Prefabrykacji *)

Warszawa, Polska

Sposób otrzymywania spoiwa żuźłowego

Udzielono patentu z mocą od dnia 11 marca 1954 r.

Wiadome jest, że granulowany żużel wielkopiecowy odpowiednio zmielony z dodatkiem aktywizatorów alkalicznych lub siarczanowych, stanowi dobre spoiwo w rodzaju cementu.

Znane jest również, że dodatek glinki (Al_2O_3) do odpowiednio dobranych aktywizatorów pozwala na podwyższenie wytrzymałości takiego cementu z przykładowych 150 — 250 kg/cm^2 na 250 — 350 kg/cm^2 a nawet nieco wyżej, przy odpowiednim przemiale, który najłatwiej i najekonomiczniej jest przeprowadzać na mokro.

Przedmiotem wynalazku jest dalsze znaczne ulepszenie tego spoiwa przez częściowe zastąpienie glinki z mielonym szamotem i (lub) glinką ogniotrwałą. Okazało się mianowicie, że przez tego rodzaju zdawałoby się drobną zmianę, można otrzymać spoiwo o wytrzymałości znacznie przekraczającej 400 kg/cm^2 na ściskanie i przeszło 100 kg/cm^2 na zginanie, a w niektórych przypadkach otrzymano nawet wytrzymałość na ściska-

nie do 800 kg/cm^2 — wszystko na zaprawie normalnej.

Ponieważ dobór aktywizatorów zasadniczych jak i konieczna ich ilość zależy przede wszystkim od składu chemicznego i właściwości użytego żużla, nie jest możliwe podanie ścisłej reguły w tym względzie, ale w każdym przypadku, gdzie pewne korzystne rezultaty otrzymano przez dodatek glinki, rezultaty te można według wynalazku znacznie podwyższyć, zastępując ją choćby częściowo zmiełonym szamotem i (lub) glinką ogniotrwałą.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób otrzymywania spoiwa żuźłowego przez mielenie granulowanego żużla wielkopiecowego z aktywizatorami zawierającymi glinkę, znamieny tym, że zamiast części glinki dodaje się zmiełonego szamotu i/lub glinki ogniotrwałą.

**Biuro Projektów
i Studiów Prefabrykacji**

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są inż. Józef Rolecki, inż. Stanisław Szuk i inż. Edmund Górecki.